

РЕШЕНИЕ

№ 1910

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 28.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11312** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалбата на д-р Т. П. И. - П., ст. пр. А. К. М. и д-р М. С. М.-Х. чрез пълномощник адв. А. против заповед № РД09-3612/10.11.2023 г. на министъра на образованието и науката, с която е отказано възобновяване на административното производство, приключило с акт за придобиване на научното звание „доцент“ от Д. Н. К.-К.. Обосновават се доводи за незаконосъобразност, поради немотивираност, съществено нарушение на процесуалните правила, неправилно прилагане на материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 2-5 от АПК. Конкретно се посочва, че в оспорената заповед липсват мотиви за постановения отказ, а наличните такива са твърде формални. Изтъква се и неправилно посочване на правното основание за издаването ѝ, доколкото относимата правна норма е тази по чл. 30, ал. 1 от ЗРАСРБ, а не посочената обща норма на чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията. Поддържа се наличие на предпоставките по чл. 99, т. 2 от АПК. Излагат се подробни аргументи относно обстоятелството, че депозиралите искането за възобновяване на административното производство притежават качеството на заинтересовани лица по смисъла на Закона за научните степени и звания (отм.) и по сега действащия ЗРАСРБ. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на разноски.

В съдебно заседание пълномощникът на оспорващите адв. А., в допълнение на изложеното в жалбата, изтъква и допуснато нарушение на процесуалните правила в

хода на административното производство по издаване на оспорената заповед, изразяващо се в това, че депозираното заявление по чл. 99 от АПК е следвало да бъде разгледано от нарочна Комисия, назначена от министъра на образованието, което не е сторено, видно от административната преписка. Претендира разности. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед са изложени и в депозираните по делото от пълномощника на оспорващите писмени бележки.

Отвeтната страна – Министърът на образованието и науката не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Административното производство е образувано по искане вх. № 94-6157/25.10.2023 г., депозирано от д-р Т. И. П., ст. пр. А. М. и д-р М. М. - Х. до министъра на образованието и науката за възобновяване на административното производство за придобиване на научно звание „доцент“ по научна специалност „Литература на народите на Европа, Америка, А. и Австралия/История на цивилизацията и литературата на народите на Испания и Л. Америка и съвременен испански език“ и за заемане на академична длъжност „доцент“ на Д. Н. К.-К. в Катедра „Чужди езици и приложена лингвистика“, факултет „Международна икономика и политика“ в УНСС. Искането е обосновано с нормата на чл. 99, т. 2 от АПК - наличие на нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство. Като нови писмени доказателства се сочат решение № 94-6139/07.12.2022 г. на Министерството на образованието и науката и писмо изх. № ЗДОИ-00-20#6/10.01.2023 г. на Държавна агенция „Архиви“, с които е предоставена справка за публикациите на Д. К. – К., свързани с придобиването на научно звание „доцент“ от ВАК. Въз основа на информацията, съдържаща се във визираните писмени доказателства, искателите са обосנוвали извод за допуснати сериозни нарушения и пропуски в процедурата.

По така депозираното заявление, министърът на образованието и науката се е произнесъл с оспорената в настоящото съдебно производство заповед, с която е отказал да възобнови производството с аргументи, че подателите на искането не са участвали в конкурса, не са страна в административното производство по издаване на акта, спрямо тях административният акт няма сила, поради което и нямат право да искат възобновяване на административното производство. Обосновал е извод, че същите нямат качеството заинтересовано лице по смисъла на § 1, т. 21 във връзка с т. 21 от ДР на ЗРАСРБ. По същество са изложени и мотиви, че искането, разгледано като сигнал, не е относимо към § 4в от ЗР на ЗРАСРБ, тъй като не съдържа твърдения за плагиатство и/или недостоверност на представените научни данни, а съмнения за нарушения при провеждането на процедура за даване на научно звание, проведена и приключила по отменения Закона за научните степени и научните звания. От правна страна оспореният административен акт е мотивиран с нормите на чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията във връзка с чл. 99, т. 2 от АПК.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред и от лица, легитимирани да сторят това в качеството им на неблагоприятно засегнати адресати, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган - министъра на образованието и науката съобразно предоставеното му правомощие по §4в от ДР на ЗРАСРБ във връзка с чл. 32, ал. 10 във връзка с ал. 1 от ЗРАСРБ.

Макар и формално оспорената заповед да съответства на изискванията за форма и съдържание на административните актове, установени в чл. 59, ал. 2 от АПК, то визирият в същата чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, установяващ обща компетентност по отношение на министрите по издаване на правилници, наредби, инструкции и заповеди е неприложим, доколкото в специалният ЗРАСРБ се съдържат конкретни правила и правомощия за осъществяване на производството по чл. 99 от АПК по отношение на влезли в сила актове за придобиване на научни степени и за заемане на академични длъжности по реда на този закон.

На основание § 4в от ДР на ЗРАСРБ производството се развива по реда на чл. 30, ал. 5 – 12 от ЗРАСРБ.

Разпоредбата на чл. 32, ал. 10 от ЗРАСРБ предвижда, че при наличие на някои от основанията по чл. 99 от АПК, свързани с нарушения по чл. 30, ал. 2, т. 1 - 4, за влезли в сила актове за придобиване на научни степени и за заемане на академични длъжности по реда на този закон, производства по съответните процедури могат да бъдат възобновени по реда на глава седма от АПК, като проверката се извършва от Комисията по академична етика по реда на чл. 30, ал. 5 – 12. Сигналите се подават след узнаването от заинтересованите лица за извършените нарушения по чл. 30, ал. 2, т. 1 – 4 от ЗРАСРБ.

Съгласно чл. 30, ал. 5, т. 5 и 6 от ЗРАСРБ проверката по ал. 4, т. 1 се извършва от комисия, която включва задължително правоспособен юрист и експерт, отговарящ за дейността а висшите училища и научните организации. В 7 – дневен срок от назначаването на комисията същата се произнася с мотивирано становище относно допустимостта на сигнала. Когато комисията по ал. 5 изрази становище, че сигналът е допустим, министърът на образованието и науката в тридневен срок от получаването на становището възлага на Комисията по академична етика да извърши проверката по ал. 4, т. 2.

Легално определение на понятието „заинтересовано лице“ се съдържа в разпоредбата на § 1, т. 21 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗРАСРБ – „Заинтересовано лице“ е всяко лице, което е придобило научна степен в съответното професионално направление или е хабилитирано лице по т. 18. В ЗРАСРБ липсват легални определения на понятията „жалба“ и „сигнал“, поради което същите следва да бъдат тълкувани в смисъла, който чл. 107, ал. 4 във връзка с чл. 119 АПК дава за сигнала и чл. 147, ал. 1 АПК за жалбата (предвид чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от Указ № 883/24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове.). Подателят на сигнала не е необходимо да установи лично и пряко засягане, за да подаде сигнала. Подателят на жалбата следва да докаже лично и пряко засягане от обжалвания акт, за да е допустима жалбата.

Визирият правна уредба налага извод, че в хода на административното производство по издаване на оспорената заповед е допуснато съществено нарушение

на процесуалните правила, което е достатъчно основание за нейната отмяна.

По делото не са налице доказателства, а и от страна на административния орган не са наведени твърдения за спазване на специалната процедура по § 4в от ДР на ЗРАСРБ във връзка с чл. 30 от ЗРАСРБ. Липсват данни по депозираното от д-р Т. И. - П., ст. пр. А. К. М. и д-р М. М.-Х. искане вх. № 94-6157/25.10.2023 г. министърът на образованието и науката да е издал заповед за извършване на проверка (чл. 30, ал. 4 от ЗРАСРБ). Липсват и данни Комисията по професионална етика да се е произнесла с мотивирано становище по допустимостта на така депозираното искане, съобразно нормата на чл. 30, ал. 5 от ЗРАСРБ. Още по - малко пък са налице данни за възлагане на проверка от страна на министъра на образованието и науката по съществуващия сигнал (чл. 30, ал. 6 от ЗРАСРБ), в случай на мотивирано становище от страна на Комисията по отношение на неговата допустимост.

Така констатираното пълно неизпълнение на разписания специален ред за разглеждане на исканията по § 4в във връзка с чл. 30 от ЗРАСРБ обосновава извод за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради съществено нарушение на процесуалните правила и отмяната ѝ само на това основание.

Предвид изложеното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се върне на министъра на образованието и науката за ново произнасяне по искане вх. № 94-6157/25.10.2023 г., депозирано от д-р Т. И. П., ст. пр. А. М. и д-р М. М. – Х.. При новото произнасяне административният орган следва да изпълни специалната процедура по § 4в от ДР на ЗРАСРБ във връзка с чл. 30, ал. 5 и сл. от ЗРАСРБ.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да се уважи искането на пълномощника на оспорващите за присъждане на разноски, които са в претендиран и доказан размер 1030 лв., от които 1000 лв. – адвокатско възнаграждение, заплатено в брой при подписване на договор за правна помощ от 21.10.2023 г. и 30 лв. – държавна такса.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № РД09-3612/10.11.2023 г. на министъра на образованието и науката.

ВРЪЩА преписката на министъра на образованието и науката за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на образованието и науката да заплати на Т. П. И. - П., ЕГН [ЕГН], А. К. М., ЕГН [ЕГН] и М. С. М. - Х., ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 1030 /хиляда и тридесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ:

